

Voorstel

Wet op de bezoekersheffing

Hoofdstuk 1. Doel en toepassingsgebied

Artikel 1-1 Doel

(1) Het doel van de wet is bij te dragen aan de financiering van collectieve goederen die verband houden met het toerisme door middel van een bezoekersheffing in de vorm van een geldelijke vergoeding.

(2) Met toerisme verband houdende collectieve goederen die met een bezoekersheffing kunnen worden gefinancierd, zijn diensten, natuurlijke en culturele omgevingen, infrastructuur, gebouwen en andere hulpbronnen waarvan het gebruik of de vraag ernaar aanzienlijk toeneemt met het aantal bezoekers.

(3) Aan toerisme gerelateerde collectieve goederen die met een bezoekersheffing voor Longyearbyen kunnen worden gefinancierd zijn openbare infrastructuur en openbare diensten die noodzakelijk zijn voor toeristische activiteiten in Longyearbyen evenals andere diensten voor de toeristische sector.

Artikel 1-2 Toepassing van de wet op Svalbard

Artikel 1-1, eerste en derde lid, artikelen 2-3 tot en met 2-10 en artikel 4-1 van de wet zijn tevens van toepassing op Longyearbyen. De Koning kan voorschriften uitvaardigen met betrekking tot de aanpassingen die nodig zijn om rekening te houden met de plaatselijke omstandigheden, zie punt 3-1.

Hoofdstuk 2. Overnachtingsheffing

Artikel 2-1 Bevoegdheid om een gemeentelijke heffing voor toeristische overnachtingen vast te stellen

(1) De gemeente, vertegenwoordigd door de gemeenteraad, kan een bezoekersheffing vaststellen om het in artikel 1-1 genoemde doel te bereiken.

(2) De heffing geldt voor de gehele gemeente.

(3) De gemeente, vertegenwoordigd door de gemeenteraad, kan voorschriften vaststellen waarin wordt bepaald welke maanden van het jaar de overnachtingsheffing van toepassing is.

(4) De heffing is van toepassing op de verhuur van kamers, flats, hutten, huizen, grond, enz. in hotels, hotelschepen, campings, kampeerterreinen, camperterreinen, hostels, aanleghavens voor pleziervaartuigen en andere overnachtingsinrichtingen, met inbegrip van particuliere verhuur voor andere dan commerciële doeleinden, waar de klant tussen middernacht en 6.00 uur en gedurende een periode van minder dan 30 opeenvolgende dagen toegang heeft tot de inrichting.

(5) De plicht tot betaling van de heffing ontstaat bij aanvang van de overnachting.

(6) De heffing wordt vermeld in het verkoopmateriaal voor de dienst waaraan de heffing is gekoppeld.

Artikel 2-2 Plan voor het gebruik van de inkomsten uit de overnachtingsheffing

(1) De gemeente stelt een plan op voor het gebruik van de inkomsten uit de heffing overeenkomstig het in artikel 1-1 genoemde doel.

(2) De gemeente draagt er zorg voor dat de betrokken bedrijven inspraak hebben in het plan.

Sectie 2-3 Vrijstellingen van de overnachtingsheffing

(1) Er worden geen heffingen in rekening gebracht voor overnachtingen op passerende passagiersschepen of andere, soortgelijke overnachtingsdiensten.

(2) Het ministerie kan in verordeningen andere vrijstellingen van de heffing vaststellen.

Artikel 2-4 Berekeningsgrondslag

(1) De gemeentelijke overnachtingsheffing wordt berekend als een procentuele toeslag van 3 procent van de voor het verblijf betaalde vergoeding exclusief omzetbelasting.

(2) Voor Longyearbyen kan de bezoekersheffing worden vastgesteld in de vorm van een vast bedrag.

Artikel 2-5 De heffing

(1) Eenieder die tegen betaling de dienst verleent waarover de heffing wordt berekend, brengt de heffing in rekening, int haar van de klant en betaalt haar aan de gemeente waar de accommodatie is gelegen.

(2) Indien een aanbieder die niet in het omzetbelastingregister is opgenomen gebruik maakt van een derde om de dienst te verlenen en namens deze de heffing te innen, dan is die derde jegens de gemeente betalingsplichtig.

(3) Bedrijven die in het omzetbelastingregister zijn opgenomen berekenen en betalen de heffing voor dezelfde perioden en met dezelfde betalingstermijnen zoals die van toepassing zijn op de aangiften voor de omzetbelasting.

(4) Bedrijven die niet in het omzetbelastingregister zijn opgenomen, berekenen en betalen de overnachtingsheffing per kalenderjaar. De vervaldatum voor de betaling is 10 maart van het daaropvolgende jaar.

(5) Het vierde lid is van overeenkomstige toepassing op dienstverleners die woningen, tweede woningen of vakantiewoningen voor andere dan commerciële doeleinden verhuren.

(6) Het ministerie kan in voorschriften nadere bepalingen vaststellen met betrekking tot de betalingsplicht op grond van het tweede lid.

Artikel 2-6 Innende instantie

De innende instantie is de gemeente.

Artikel 2-7 Verplichting tot verstrekking van informatie en uitzonderingen op de geheimhoudingsplicht

(1) Op verzoek verstrekt de tot betaling van de heffing verplichte persoon aan de gemeente de informatie die nodig is om de berekeningsgrondslag, inning en betaling van de heffing te verifiëren. De gemeente kan een termijn vaststellen voor de verstrekking van informatie als bedoeld in de eerste zin. De termijn mag niet korter zijn dan vier weken.

(2) De geheimhoudingsplicht van de belastingdiensten op grond van artikel 3-1, eerste lid, van de Wet op de belastingdiensten staat er niet aan in de weg dat de gemeente inlichtingen van de belastingdienst verkrijgt die gebruikt kan worden voor de inning van en het toezicht op de bezoekersheffing, in verband met:

- a) welke belastingplichtigen inkomsten uit verblijfsdiensten in de gemeente hebben verkregen
- b) het bedrag van de door een belastingplichtige, en een dienstverlenend bedrijf waarvan de belastingplichtige gebruik maakt, opgegeven inkomsten uit dergelijke diensten
- c) de adressen van de door de belastingplichtige gehuurde eenheden.

Artikel 2-8 Dwangsom

(1) Indien de tot betaling van de heffing verplichte persoon zijn verplichtingen uit hoofde van artikel 2-5 of artikel 2-7, eerste lid, niet nakomt, kan de gemeente aan de tot betaling van de heffing verplichte persoon een dwangsom per dag opleggen. De dwangsom mag niet hoger worden gesteld dan vijfmaal het bedrag van een griffierecht per dag.

(2) De gemeente kan regelgeving vaststellen ten aanzien van de hoogte en de vaststelling van dwangsommen.

Artikel 2-9 Bezwaar en uitstel van betaling

(1) Tegen afzonderlijke beslissingen betreffende de overnachtingsheffing kan bezwaar worden aangetekend overeenkomstig de regels van de Wet op het openbaar bestuur.

(2) De overnachtingsheffing dient te worden betaald op het tijdstip en tot het bedrag dat in de beschikking wordt vermeld, ook wanneer tegen de beschikking bezwaar is aangetekend of een beroep op de rechter is ingesteld.

(3) In bijzondere gevallen kan de gemeente uitstel van betaling verlenen.

Artikel 2-10 Boete voor te late betaling en rente over achterstallige bedragen

(1) Een achterstallige overnachtingsheffing vormt een reden voor invordering van het verschuldigde bedrag.

(2) In geval van achterstallige betaling van de heffing aan de gemeente is de tot betaling van de heffing verplichte persoon rente verschuldigd overeenkomstig de Wet op de rente over achterstallige betalingen.

Artikel 2-11 Aankondiging

(1) De gemeente stelt het ministerie onverwijld in kennis van het besluit van de gemeenteraad om overeenkomstig artikel 2-1 voorschriften inzake de overnachtingsheffing vast te stellen.

(2) Het ministerie kan in verordeningen nadere regels vaststellen met betrekking tot de aankondiging en de inwerkingtreding van de heffing.

Hoofdstuk 3. Bezoekersheffing voor Longyearbyen

Artikel 3-1 Bezoekersheffing voor Longyearbyen

(1) De Koning stelt voorschriften vast voor een bezoekersheffing voor Longyearbyen. De bezoekersheffing wordt betaald als een geldelijke vergoeding over de verstrekking van overnachtingen in Longyearbyen en als heffing voor alle passagiers die op gewone cruiseschepen en expeditie-cruiseschepen in Longyearbyen aan boord of van boord gaan.

(2) Met de bezoekersheffing worden de openbare infrastructuur en openbare diensten gefinancierd die noodzakelijk zijn voor toeristische activiteiten in Longyearbyen en andere diensten voor de toeristische sector.

Hoofstuk 4. Slotbepalingen

Artikel 4-1 Inwerkingtreding

(1) De wet treedt in werking op een door de Koning vast te stellen datum. De Koning kan afzonderlijke bepalingen op verschillende tijdstippen in werking doen treden.

(2) Het ministerie kan in verordeningen overgangsbepalingen vaststellen met betrekking tot de inwerkingtreding.

(3) Totdat de in artikel 4-2 bedoelde wijziging van artikel 2-14 van de Handhavingswet van kracht wordt, kan de gemeente de bezoekersheffing innen overeenkomstig de regels voor de inning van belastingen.

Artikel 4-2 Wijzigingen van de Handhavingswet

Met ingang van de door de Koning vastgestelde datum worden de volgende wijzigingen aangebracht in Wet nr. 86 van 26 juni 1992 betreffende de handhaving: In artikel 2-14 wordt een lid toegevoegd, luidende:

f. Bezoekersheffing en dwangsom op grond van de Wet op de bezoekersheffing